

De dikke billen van Spillebeen zijn grotendeels de boosdoener

KRAK, zei de ...

We kennen allemaal het verhaal uit onze jeugd over Kabouter Prik, beter bekend als Kabouter Spillebeen. Deze kabouter was heen en weer aan het wippen, en plotseling zwaaiden beide benen de lucht in en brak de paddenstoel af bij de grond. Na enig onderzoek blijkt dat Spillebeen niet langer Spillebeen wordt genoemd. In een maatschappij waar alles dikker en groter wordt, kunnen zelfs kabouters niet achterblijven.

Aanvankelijk leek alles goed geregeld, maar zoals vaak bij vernieuwingen komen de werkelijke uitdagingen pas aan het licht wanneer we al ver op weg zijn

Onze held is simpelweg obees geworden; een klein beetje wippen en... krak. Een soortgelijk fenomeen lijkt zich voor te doen met de masten rond onze sportvelden. Hoewel het overdreven zou zijn om te beweren dat ze op grote schaal omvallen, is er duidelijk sprake van een trend. De dikke billen van Spillebeen zijn grotendeels de boosdoener. We realiseren ons onvoldoende dat de armaturen groter en zwaarder zijn geworden en meer wind vangen. Deze nieuwe, zwaardere armaturen belasten onze oude lichtmasten meer dan we voorzien hadden.

Dit is een klassiek voorbeeld van een transitieprobleem. Aanvankelijk leek alles goed geregeld, maar zoals vaak bij vernieuwingen komen de werkelijke uitdagingen pas aan het licht wanneer we al ver op weg zijn. Laten we deze 'groeipijnen' zien voor wat ze zijn: een teken dat we op de goede weg zijn, maar nog enkele kinderziektes moeten overwinnen. Het is een uitgelezen moment voor samenwerking in de sector, van fabrikanten tot sportclubs en gemeentes, om te zorgen dat onze sportvelden niet alleen verlicht, maar ook veilig zijn. Laten we dus niet wachten tot de volgende Spillebeen van zijn paddenstoel valt. Zoals het oude gezegde luidt: voorkomen is beter dan genezen.

Hein van Iersel
Hoofdreducteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!